

Handelingen 6:3-4 – Meedoen is winnen

Wie voetbalt, wil niet op de reservebank zitten. In de kerk van Jeruzalem stonden mensen aan de zijlijn, die graag wilden worden ingeschakeld. Maar in de kerk is iedereen nodig!

Voor preeklezers: ik hoor graag als mijn preek ergens gelezen wordt. Neem dan even contact met mij op: hmveurink@gmail.com. Dan stuur ik ook de bijbehorende powerpoint toe.

Bij deze preek is een verwerkingsblad beschikbaar: [Samen Groei-en](#).

Liturgie

Zingen: Opwekking 462

Stil gebed

Votum en groet

Zingen: Psalm 66 : 1 en 5

Gebed

Kinderen naar club

Lezen: Handelingen 6 : 1 – 15

Zingen: Psalm 56 : 1, 2 en 4

Preek over Handelingen 6 : 3 – 4

Zingen: LvK Lied 106 : 1, 2, 3 en 4

Kinderen terug

Lezen wet: Romeinen 12 : 1 – 13

Zingen: 'Ik Ben' (Sela) : 3, 4, 5 en 6

Onderwijs over ambtsdragers

Bevestiging

Zingen: GKB Gezang 10

Gebed

Collecte

Zingen: LvK Lied 481 : 1, 2 en 3

Zegen

Meedoen is winnen

Inleiding

dia 1 – laminaat

Een half jaar geleden hebben wij onze logeerkamer opgeknapt, zodat het ooit eens Tims kamer wordt.

Verduisterende rolgordijnen, stoere jongensgordijnen ervoor, fris behangrandje met auto's, bussen en vliegtuigen, en, het kan haast niet missen, een laminaatvloer erin.

Wie heeft het niet, zou ik bijna zeggen...

Bij de IKEA kun je alles halen, dus ook laminaatvloeren.

Direct een leuk uitje.

In de IKEA ziet het allemaal heel simpel uit:

iedereen zou laminaat moeten kunnen leggen.

In werkelijkheid kom je handen tekort.

Dus wij hebben maar hulp ingeschakeld.

Op een mooie zaterdagochtend hebben Bert en Harmen een handje geholpen.

dia 2 – koffiezetapparaat

Dat ging zo snel, dat ik bijna niets meer hoefde te doen.

Heerlijk, zulk personeel!

Wie nog een laminaatlegger zoekt...

Ik heb mij maar nuttig gemaakt met plinten, afval opruimen en koffie zetten.

Anders zou ik alleen maar in de weg lopen...

En daar gaat het mij nu even om.

Het gevoel dat je niet nodig bent,

dat is best fijn als het laminaat voor je wordt gelegd,

maar niet als je altijd het gevoel hebt dat je overbodig bent.

dia 3 – mok

Bij het ontbijt drink ik graag uit deze mok van FC Knudde.

Een van de spelers komt aanlopen met een kussen onder zijn arm.

'Wie zegt dat jij reserve bent?' vraagt de trainer.

'Niet?' antwoordt de speler verbaasd.

Je kunt je als die speler voelen: overbodig.

Dat je toch alleen maar op de reservebank zit,
dus net zo goed kunt gaan slapen.

dia 4 – meedoen is winnen

In de kerk is dat dus niet zo!

Dat er alleen ruimte is voor een paar mensen om zich nuttig te maken.

In de kerk loop je niet maar in de weg, iedereen is er juist nodig!

In de kerk is meedoen winnen.

1. Aan de zijlijn

dia 5 – aan de zijlijn

Tenminste, zo zou het moeten zijn.

In de kerk in Jeruzalem worden mensen vergeten.

Het probleem in Handelingen 6 is dat een groep weduwen aan de zijlijn staat:

ze krijgen geen kans zich in te zetten.

dia 6 – een andere manier van lezen

Wacht even, dat gedeelte dat we hebben gelezen, dat ging toch over iets heel anders?

Ik kan natuurlijk geen gedachten lezen,

maar de meeste mensen vatten het verhaal zo op:

'in de kerk van Jeruzalem wordt gezorgd voor de armen,

voor hen is er een soort voedselbank,

maar een groep weduwen wordt daarbij overgeslagen.

Daarom worden er diakenen aangesteld

om ervoor te zorgen dat niemand wordt vergeten.'

Nou, wie dacht inderdaad dat het verhaal zo ging?

Ik zelf dacht dat eerst ook, op deze manier wordt het verhaal vaak uitgelegd,

en onze bijbelvertaling stuurt je ook die kant op.

Maar het is wel een beetje vreemd:

als inderdaad niet goed voor die weduwen wordt gezorgd,

zou je verwachten dat de diakenen eten gaan rondbrengen.

Maar dat doen ze dus niet!

Stefanus, één van die mannen, doet even later van alles: hij preekt, hij doet wonderen, maar over eten uitdelen lees je niets...

Om een lang verhaal kort te maken, ik heb een andere manier gevonden om dit verhaal te lezen, en daar wil ik jullie graag in meenemen.

dia 7 – problemen met de organisatie van maaltijden

We gaan naar de kerk van Jeruzalem.

Met Pinksteren waren er 3000 mensen tot geloof gekomen, en dat was nog maar het begin.

De kerk bestaat nog maar net en is in korte tijd razendsnel gegroeid.

Ja, dan gaat er wel eens wat mis,

want wie kan daar nu nog het overzicht over houden?

Wat het extra lastig maakt,

is dat er christenen zijn die hun leven lang al in Israël wonen en Aramees spreken,

maar ook christenen die uit andere delen van de wereld komen en Grieks spreken.

De twaalf apostelen, de groep waar het allemaal mee begon, spraken Aramees.

Niet zo gek dat ze het Griekse deel wat minder goed kennen.

Elke dag waren er gezamenlijke maaltijden:

de kerk is heel wat meer dan diensten op zondag.

Die maaltijden waren niet alleen voor de liefhebbers, iedereen deed er aan mee.

Aan tafel klopte het hart van de gemeente.

Maar zulke maaltijden houden, dat vraagt natuurlijk wel wat organisatie.

dia 8 – verlangen om ook mee te doen

Dan komen de weduwen in beeld.

Vrouwen die er alleen voor staan.

Dat is nooit makkelijk, en toen al helemaal niet.

Maar het is niet goed om alleen maar te kijken naar wat mensen niet kunnen!

Verderop in het Nieuwe Testament krijgen weduwen zelfs een officiële functie:

ze staan niet aan de zijlijn maar zijn juist nodig.

In dit geval bij het organiseren van de maaltijden.

Maar de Griekse weduwen worden over het hoofd gezien.

De twaalf apostelen schakelen vooral mensen in die ze al kennen,

net zoals wij ook de neiging hebben om steeds dezelfde te vragen...

De Griekse weduwen willen ook meedoen!

dia 9 – mok

Wat een fantastisch probleem is dat eigenlijk: mensen die meer willen doen!

Niks geen ge-emmer over vacatures die niet worden ingevuld...

Bij ons is dat wel anders,

maar toch hoop ik dat je iets van dat verlangen herkent om mee te doen:

dat je niet aan de zijlijn wilt staan,

en bij wijze van spreken je kussen al meeneemt naar de kerk, omdat je er toch overbodig bent...

Nee: jouw bijdrage is waardevol!

2. Een goede verdeling

dia 10 – een goede verdeling

Het is niet goed als sommige mensen alles doen

en anderen niet eens de gelegenheid krijgen iets te doen.

Om dat probleem op te lossen, worden zeven mannen aangesteld.

Zo ontstaat er een goede verdeling van wat moet gebeuren.

dia 11 – ambtsdragers moeten niet alles doen

Het probleem wordt serieus genomen:

natuurlijk moeten die Griekse weduwen worden ingeschakeld!

Maar daarvoor moet er wel meer veranderen.

Op dit moment moet alles door de twaalf apostelen geregeld worden.

Wat er ook maar aan de hand is, zij moeten het oplossen.
Maar het wordt gewoon te veel.
En aan hun echte taak, bidden en verkondigen,
daar komen ze veel te weinig aan toe.
Dat moet anders!

Dat lijkt me voor vandaag ook belangrijk.
Dingeman, Minze en Arie, we zijn blij dat jullie de kerkenraad
komen versterken!
Maar het is dus niet de bedoeling dat jullie alles maar gaan
doen.
Sterker nog: als je alles gaat doen wat op je afkomt,
maak je jezelf te belangrijk en onmisbaar.
Zorg dat je niet verzuipt in allerlei bijzaken,
houd juist, net als de apostelen, je kerntaak in de gaten.
Zometeen, voor jullie bevestiging, staan we daar nog bij stil.

dia 12 – ambtsdragers schakelen de gemeente in
De apostelen gaan het probleem niet zelf oplossen,
maar roepen de gemeente samen en geven een opdracht:
'wijs zeven mannen aan, zeven leiders.'
Zo gebeurt het: er worden zeven mannen gekozen,
en als je op hun namen af mag gaan
zijn het allemaal mannen uit het Griekse deel van de gemeente.
Wat zij nou precies moeten doen, staat er niet,
ze moeten er in ieder geval voor zorgen dat de Griekse weduwen
worden ingeschakeld.
Zie ze maar als een soort hulpapostel.
De apostelen hadden geen zicht op de hele gemeente,
deze zeven mannen kunnen hen goed aanvullen.
Samen zorgen ze ervoor dat iedereen in de gemeente iets kan
bijdragen.
Dus geen praktische hulpen die pannen eten rondbrengen,
maar juist mannen die de gemeente inschakelen.

Dat betekent ook wat voor ons.
Die ouderlingen en diakenen,
die zijn er om jullie, de gemeente, in te schakelen!

Zij moeten het overzicht over de gemeente houden.
Niet alleen het overzicht van wie er hulp nodig heeft,
maar juist ook het overzicht van wie welke gave in kan zetten.
Zij moeten stimuleren dat we een echte gemeenschap zijn,
waar ieder zijn plek inneemt en zijn gave inzet,
zodat niemand aan de zijlijn staat en vergeten wordt.

3. Kerk zijn we samen

dia 13 – kerk zijn we samen

Maar zitten we daar wel op te wachten?

Is het niet gewoon fijner om toe te kijken?

Dat die Griekse weduwen iets willen doen, dat is prachtig,
maar zelf heb je het al druk genoeg!

Moet je dan ook nog je gaven voor de gemeente inzetten?

Waarom kunnen de ouderlingen en diakenen
er niet gewoon voor zorgen dat het allemaal draait, zonder dat
extra gedoe?

dia 14 – kerk als theater?

Dat hangt er vanaf hoe je naar de kerk kijkt.

Twee voorbeelden die ik deze week tegenkwam, wil ik graag aan
jullie doorgeven.

Je zou de kerk kunnen vergelijken met een theater.

Dan gaat het vooral om wat je er haalt.

Je wilt er vermaakt worden, iets leren, gevoed worden,
dus hoop je maar dat de predikant een beetje een goed verhaal
heeft

en dat de muziek goed is en naar jouw smaak.

Van jezelf vraagt het helemaal niets.

Zo is de kerk dus niet: anders hadden we wel van die
wegzakstoelen in de kerkzaal.

dia 15 – kerk als voetbalteam!

Je kunt de kerk beter vergelijken met een voetbalteam.

Voetballers doen niets liever dan spelen,
de reservebank is een teleurstelling.

In een voetbalteam is iedereen nodig,
en ieder heeft zijn eigen specialiteit.

De een kan goed koppen, de ander geeft mooie voorzetten,
en weer een ander rent iedereen eruit.
Samen spelen ze het spel.

dia 16 – samen Christus' lichaam op aarde

Zo is de kerk ook: we moeten het met elkaar doen.

Ja, de kerk is er ook om je geloof te voeden,
maar dat geloof wordt pas echt gevoed als je een deelnemer
bent.

Voetballers worden ook geen betere voetballers als ze langs de
kant liggen te slapen...

De kerk is het lichaam van Christus op aarde,
dat is wat we samen zijn en waar we voor trainen.

In Handelingen wordt volop getraind:

er wordt geschreven over de kerk als een éénheid, als je
nieuwe familie,

waarin de deelnemers met elkaar meeleven,
met elkaar eten en het avondmaal vieren.

Iedereen heeft daarin zijn eigen specialiteit.

Een jongere heeft misschien enthousiasme en goede kritische
vragen.

Een oudere heeft misschien levenswijsheid
en weet dat er meer is dan de rages van vandaag.

Samen zijn we een gemeenschap.

Die weduwen voelden zich aan de zijlijn staan,
terwijl ze graag iets wilden doen.

Niet omdat dat van hen verwacht werd,
maar omdat ze graag wilden meedoen en bijdragen.

Laten wij daar ook beginnen:

bij het verlangen om samen het lichaam van Christus te vormen,
om het huisgezin van God te zijn.

Het verlangen naar iets veel beters,
dan een wereld waar ieder voor zich leeft.

dia 17 – zo groeit de kerk

Dat is in Handelingen ook het succesverhaal van de kerk.

De kerk groeit, omdat mensen zien dat de kerk iets bijzonders

heeft:

mensen verbinden zich aan elkaar omdat ze in Christus één zijn.

Als wij, hier in Franeker, betekenis willen hebben voor onze omgeving,

moeten we het niet zoeken in super-professionele diensten, maar in dat we een eenheid zijn.

Daar zetten die zeven mannen zich voor in, en met succes.

Met zo veel succes dat de Joden er bang van worden.

Het wordt Stefanus zijn dood.

4. Doe je mee?

dia 18 – doe je mee?

En dan is de vraag: doe je mee?

Wil je zo'n deelnemer zijn in de kerk?

Actief deel zijn van de gemeenschap,

net zoals die weduwen ingeschakeld wilden worden?

dia 19 – ambtsdragers kunnen niet zonder de gemeente

Zonder jullie, gemeente, kunnen de ouderlingen en diakenen hun werk niet doen.

Ja, ze krijgen een bijzondere verantwoordelijkheid.

Zometeen horen we er nog wat meer over.

Maar het is niet zo dat de ouderlingen en diakenen het maar moeten doen:

het is juist hun opdracht iedereen in te schakelen.

Ze zijn er niet om jullie te verzorgen,

maar om jullie te helpen voor elkaar te zorgen,

en daar hoort ook voor elkaars geloof zorgen bij.

De ouderlingen en diakenen kunnen niet zonder jullie,

daarom vraag ik straks niet alleen van hen een ja-woord,

maar ook van de gemeente.

dia 20 – hoe kun jij bijdragen?

Vraag jezelf eens af: hoe kan ik een bijdrage leveren?

Want je hoeft er niet iemand anders voor te worden:

je hebt je eigen gaven gekregen waar je iets mee kunt.

Net zoals je je eigen onmogelijkheden hebt.

Die weduwen waren bijvoorbeeld niet rijk,
maar een maaltijd organiseren, dat deden ze graag.
Bedenk eens waar jouw mogelijkheden liggen.
Misschien heel praktisch, in muziek, koken, schoonmaken of
organiseren.
Misschien in meeleven, bemoedigen, waarschuwen of motiveren.
Hoe dan ook: ieder kan bijdragen,
niemand kan hier gemist worden.

dia 21 – aan tafel

En als je dit nog te vaag vindt: ga gewoon samen eten.
Een jaarlijkse kringbarbecue is fijn,
maar waarom zou je niet vaker samen eten?
Je kunt de kerk heel moeilijk maken,
maar in Handelingen is het heel simpel:
aan tafel kun je heel makkelijk met elkaar meeleven,
kun je delen in elkaars leven.

dia 22 – durf offers te brengen

Dat vraagt wel om betrokkenheid,
om bereidheid om in elkaar te investeren.
Met een oud woord: het vraagt offers.
Soms moet keuzes maken.
Van een keuze voor de gemeente kun je zelf minder worden: dat
is een offer.
Maar God ziet dat offer, en Paulus schrijft in Romeinen 12 dat
God dat met vreugde ziet.

Zullen we er samen voor gaan?

We moeten het met elkaar doen.

Doe je mee?

Dan ben je een winnaar!

Amen.